

Från barnhemsbarn i Stockholm till fiskare i Blekinge

Albin Sunnercrantz växte upp i ett litet fiskeläge i Blekinge i slutet av 1800-talet. Bland alla Nils Olsson och Sven Månsson stack han ut med sitt udda namn. Det enda han visste om sin bakgrund var att han kom från ett barnhem i Stockholm. Som vuxen hörde han av sig till barnhemmet och frågade, men då var hans mamma redan död och de hade inga fler uppgifter. Det här är hans historia.

Rudolf Albin Sunnercrantz föddes 10 mars 1886 på Provisoriska barnbördshuset i Stockholm och sex dagar senare är det noterat att han är "inlämnad" dit. Hans mamma var Alma Augusta Fredrika Sunnercrantz (som jag för enkelhetens skull kommer att kalla Alma) och hon var vid tillfället 22 år och ogift. I början av maj samma år anmälde hon Carl Edvard Frick, som jobbade som tapetserare, för att han skulle erkänna faderskapet. Enligt en tidningsnotis i Fäderneslandet 28 augusti 1868 svor han på att han inte var far till barnet och i brist på faderskapstest var det inte mycket Alma kunde göra. Den 11 september lämnades sonen in på Allmänna barnhuset.

Alma var visserligen barnbarn till Nils Petter Sunnercrantz, som var revisor i Kungliga kammarrätten och en välbärgad man, men hon var själv uppvuxen i en fattig familj på Söder i Stockholm. Hennes pappa Per Victor var bara fem år när fadern gick bort och eftersom modern var sängliggande kunde ingen ta hand om honom och han blev placerad på Frimurarnas barnhem. Tio år senare blev han lärling hos en cigarrmakare och arbetade sedan som det hela livet. Han gifte sig och fick två barn, men avled bara 43 år gammal, när Alma var fyra år och hennes äldre bror tolv. Änkan anmälde att dödsboet var så fattigt att det inte gick att göra en bouppteckning. Medan brodern försvann hemifrån för arbete så fort han blev gammal nog, bodde Alma med mamman fram tills hon var åtminstone 17, då hon själv började flytta runt mellan olika hyresrum och omväxlande kallas arbetserska, fabriksarbeterska, sömmerska och piga. Hennes liv fortsatte på ungefär samma sätt efter att hon födde och lämnade bort sin son. Hon förblev ogift och fick inga fler barn.

Albin blev inte kvar på barnhemmet så länge. Redan 28 september lämnades han som fosterbarn till statardrängen Karl August Lindblom och hans hustru i Ösmo församling (i nuvarande Nynäshamns kommun). Han lämnades dock tillbaka bara tre år senare, hösten 1889, och motiveringen i hans journal från barnhemmet lyder "har mani att tända eld på allt". Denna mani verkar dock ha upphört då han kom tillbaka till Stockholm för den nämns aldrig igen. Den då treåriga Albin blev kvar på barnhemmet fram till juli 1890 då han skickades med tåg ända ner till Blekinge för att bli fosterbarn i en ny familj. Säkert ett stort äventyr för en fyraåring. Nu kom han till fiskaren Nils Olsson och hans hustru Sissa Andersdotter på Gyön utanför Bräkne-Hoby och där verkar han ha fått det bättre. Barnhemmet gjorde en inspektion 1894 och noterade då att hemmet verkade välbärgat och att det fanns ett fosterbarn till i familjen, den sju år äldre Johanna, men också att pojken var "litet envis och olydig".

I övrigt vet vi inte så mycket om hans uppväxt, men han verkar ha haft det bra och lärdes upp i samma yrke som sin fosterfar, alltså fiskare, och var även sjöman. Mellan 1909 och 1917 arbetade han som lättmatros eller båtsman på båtar med namn som Karin, Clara och Emma och reste både till Stockholm och Köpenhamn. I hans sjömansbok får vi också veta att han var 1.70 meter lång, hade mörkt hår och blå ögon, och ett normalt färgsinne.

Mellan resorna hann han också bilda familj och i oktober 1912 gifte han sig med Syster Jönsdotter, systerdotter till hans fostermor och uppvuxen i ett av grannhusen, bara två månader innan min mormor Ally föddes. Efter några år i en annan stuga, där sönerna Gösta och Sture föddes, fick de ta över Albins fosterföräldrars stuga och där föddes yngsta dottern Mimmi 1925. Albin verkar ha haft ett gott liv i sin stuga i Blekinge och med sin familj, men fick problem med hjärtat och gick bort 1940,

bara 54 år gammal, ovetande om att hans mor också dog av hjärtproblem och bara blev 55. Han var också helt ovetande om att hans morfars far, revisorn, delvis växte upp i Karlskrona, inte alls långt ifrån Gyön. Det är dock en helt annan historia.

Av Marika Lagervall